

"Η ὑπὸ τῶν ἀγαγγωτεῖν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος ορθίσσως ἐν δραχμῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὁπός δψιν.

Κωνστ. Χριστόπουλος ον. «Επανάστατη. Σας εύχομαι σπουδέα πολύ να την προδοθείτε ασας. Στείλτε μας την λογοτελή βιβλία και όταν μείνει κατάλληλη, θα τη χρησιμοποιήσουμε. Τι Βόλος ο ν. Πειραιώς. Και για τη σημερινόν σας δημιουργία, έχουμε νά σας πούμε τα ίδια που οις είπαμε και για τα προηγουμένων Εξεινόσ ημών που έχουμε για προσθέσθναν σημεία είναι διτά ελάχιστα λόγια πάντες την πρώτη γοητεία που γράφεται αμέρια. Παντρεύονται πολλοί οι Μεγάλοι άνθρωποι που πάντα... παιδικά

μόνο τεχνικά για τις πατέρες τους. Το δημιουργός σας αναπτυγμένος. Ούτε η διατάξει της φύσης μένα σ' αὐτό. Καὶ Χιονί. Τα ποιματά ασα λοιπά, τόσο στην ανένταση, δύο και στη σιριζούμενη. Επίσης πολλές όμοιωσατελείες των εινών λανθανόμενες. Το τελ Στρατηγικάνδου γνωστοτάτο και λιγομετροφασμένο. Νικόλαος Ψαλίδης είτε ή δέν η Δράμα. Δεν έχει καθόλου δίκαιο σε όσα μας γράφετε για την αισθητότητα μας έπειτα της στοιχειωμένης υπό των άνωγνων μας συναρπαγών. Αι κρίσεις μας ούτε πάντα στην απόρεια, άλλα δεν αντιτίασται, είναι επικεντρεύεται μάλιστα. Τα ίντια συρροή δημιά του δικαιογονιστικού πολιτισμού μας, που πειστώνται στα μαύρα πάντα σε μια γενική γνωματολογία, μόνον για σημασιούσσανα γνώμη, μόνον για γενική γνωματολογία. Εν τοντού, μετά διαμάρτυραν όληντο πότι κακιάτη προστάτη, προστάτη της τελείωσης, της τελείωσης της προστάτης της διαμάρτυρης έτσι μας μεράντη από τον ζευγός της. Το σύνθητο ιδεατό γά την απαντώντας μέγιστη διάλογο γνωματολογίας, την απόφευκτη γνωματολογία, την απόφευκτη γνωματολογία.

ΑΘΗΝΑΙ : Στοιχεία της πόλης

ή συνειδήσεις μας ήρθε της ιντάτης μας πνοής ...». Νά σας συμβουλεύωμενος νά σταράστες; «Έπειτα πάφει πλέον φύσα». Γιατί ζάντε, φίλατε, τον καιώ σας με τη φιλοσοφία; Δεν σας άρκει να διαβάστε μόνον; «Η λογοτεχνία είναι πολύτελη. Και συνεπάντια η πρέπει νά είναι άσητη ή νά δειπνή, είτε κάποιος ο Ελευθερίας «Ασύνοια». Τέλος πάντων, κάποια βίωσης άσης άρεσε. Από τον όντα σας διηγήματα «Η Συνώνυμη Λόλα», δημοσιεύουμε άση την άρχη. Από αυτήν φαίνεται τι είναι διόλοκτο το κομμάτι. «Εξ όντυσος τὸν λέγοντα, ἐλεγον οι ἀρχόντες ήμει πρόγονοι».

“Ενα Νοεμβριανό ἀπόγευμα ἦταν ἀρχετά γλυκὸ σχετικῶς μὲ τὸ κλίμα πού ἐπιχρατεῖ στάς Ἀθήνας

Οἱ ἀράς ἐν τούσεις φισσόντες δυνατά, καὶ οὐδὲ Ἀγγελος, ἔτι καθώς ἦταν, ἔννοισος ἔνα γίγος τὴν ὡρὰ ποὺ ἐπωρχύθη σιγά· σιγά μόνος του, δὲν είχε μαζῆν τὸ πατέρο του. Αὐτή, ὑπήρξε, ἡ πρώτη σκέψης τοῦ δυνιστικούμενος Ἀγγελού. Αντὸς μάλιστα, όχι μόνο δέ τοι επαλτό, ἀλλὰ οὔτε φορούσε, καὶ τὸ καπέλο του. Τὸ θέματα ήτο ειδύλλιον. "ΟὐΑΓΓΕΛΟΣ Εἴθηνε πρὸς τὸ δάσος καὶ τρίβοντας τὰς κείριδες του δυτὶ είχον ξινάσια ἀπὸ τὸν παγερὸν ἀέρα. Οὔτε ἔνα φορτηγὸν ἀμάξι, οὐδὲ ἐνας χωριός, δὲν ἐφαίνετο τίποτε. Θὰ ἐφάνεται στὸ χωριό χωριός νά συναντησῃ ψιχήν ζώσαν.

Ο ριθμητηρός τριών διορίων ήντας ίππου τὸν ἀπέστασεν ἀπὸ τὴν νάρκην τοῦ. «Εσσίγει καὶ εἰδὲ νὰ περγά ἐπάνω εἰς ἑνα πυργίζουν αὐλογον μέν νιά, λεπτή καὶ εἴστερφον. Εφόρει ἔνα μακρὺ ἐπανωφόρι ἐνετελές ἐφρημούσενον ἐπάνω εἰς τὸ σῶμα τῆς, οὐδὲν ἐξαλύνετεν αὐτό. Μακρών μαλλιών θυμάσια, ζανθά, σογιών καὶ μεταβολής ἐξηρχοντα ἀπὸ τὸ καρέ, κωτέρων καπιλλάκι της και ἀνετήδων ἐπάνω εἰς τοὺς ώμους τῆς εἰς κάθε κινύμα τῆς. Την πάρο κόρη ἐφευγε σάν ἀστραπής. Θερετεί τὴν κεφαλήν της εἰδὲ ἐπλήκτη τὸν Ἀγγελὸν, δ ὅποις τὴν κυτούσει μὲ βιλακώδη ἐκφασαν. Ήροίς η ἕνα γελά μὲ γελού δρασού, τὸ δ ὅποιν απέκλωψε δίντας ἀπαστράπτοντας ἀπὸ λευκοτάπα.

Ο Ἀγγελὸς τὴν κυτούσει μὲ ἐκπλήξιν, κ.τ.λ.

Χ. Σ τα μάτια όντα ν, Κρέστανων. Η αυτοφύεια πολὺ πόση σᾶς διατίθεται από την ποιμένη σαν είναι έπειτας. Συνεπώς δεν μπορεῖ να διδούνται σαν «Μπουνέτα». Σημειώνεται από το λογοτελού των 30 δραχμών πας. «Αν κάποιος τέτοιου είδους ωργοποιείται, το πρωτόβουλον μας δεν κατανοείναι...» Διατίθενται και δεν δύναται κανείς να σέβεται σε δέ σ' ίδιον. Μ. Καροκόπης ήταν ο πατέρας του. Το πέντο ιημέρα οι δύο έπιτυχες έργοι, αφαντάσια συντόνων, γλωσσικών; Ελληνιστική υ.τ.λ., υ.τ.λ. Σ. Χ. Θύμες. Το ποιμένης σας κεκόν. Δεν πέργει διότι ιστοι. Τι είδους δ' άφθονη για και μια κατεξής σ' αυτούς τους στίχους;

Βιβλία στόνα χέρι σου κρατοῦσες ίδικά σου
και σ' άλλο οφικιοκράτιγις τήν συμμοθή φάσου

Διεβάσσεις λοιπὸν δικούς μας καὶ ξένους ποιητάς. Είναι ή μόνη συμβουλὴ ποὺ μποροῦμε νὰ σάς δώσουμε. Λη μ. Κερός ο μόνος, Πειραιᾶ. Τὸ ποίημά σας ἀνέπειρός εἰσ. Β. Κρεμμύδι ο μόνος αὐτός. Τρι-

ΤΑ
πολιν. Εξαρτήσεων πολ. Τά φύλα-
λα από βλάχουν. Αν τ. Π. Δη-
μητρίου από δέκατην. Εντο-
πισμός παραπομπών σε όρη και
δέντρα πρέπει δημιουργίας
δρόμων. Το σημετοχείον της ορεί-
ας πρέπει σύριγμα.

ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ

Σας λέμε λοιπόν και σας : Αράστε... Κι όν δεν μπορείτε να μοβή τα μαλακά αστικά τουλάχιστον

γράψετε καλέστε στήγη, τονιστότε την παραπάνω σημασίαν. Μα να μη λείπει αν και. Το «Γράμμα» στην πραγματεία δημιουργεί πολύ κοντά. Κάτι χαρούς πλην τούς ζωγράφους, ποιητές, τελεγράφους Ελλήνων και ξένους πεζογράφους. Λα Μορφιά οι δη η Κονιόρδοι. Εργαστηκότες θερμού για τον πόλο το «Μάρκυρο» στιχούς των Δ. Χ. Κοντογιάννη, Καραϊτζή, Βασιλείου, Μ. Χ. Τσαγκαράκη, Βαζανάδη. Το ποίηση σαρωτή έναντι της Μ. Χ. Τσαγκαράκη, της Βαζανάδης. Τον ποιητηριών σας το δεύτερο δελτίον πούς με λίγη προσθήκη διό γράψετε πιο καλούς στίχους. Τους περιμένουμε. Αιχιδεύμα πρώτος δεν έλλειφθη. Ε ή ι ε αν γ' γε έ άι δ ον. Να οας στην Λευκάδη

ΙΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ
ΔΕΤΟΛΗΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ
ΝΩΝ ΣΤΑΡΡ